

Vergaderjaar 1993-1994

23 161

Wijzigingen van de Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnis­sen ter uitvoering van de op 20 november 1992 te Washington tot stand gekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Staten van Amerika inzake wederzijdse samenwerking bij de opsporing, inbeslagneming en confiscatie van de opbrengsten van en hulpmiddelen voor misdrijven en de verdeling van geconfisqueerde voorwerpen

Nr. 6

MEMORIE VAN ANTWOORD

Ontvangen 4 oktober 1993

In het Voorlopig Verslag van de vaste Commissie voor Justitie verwezen de leden van de VVD-fractie naar hun bijdrage aan het voorlopig verslag inzake voorstel van Rijkswet 23 173.

De vraag van deze leden naar de inzet van de Regering bij de onderhandelingen die hebben geleid tot de Overeenkomst van 20 november 1992 met de Verenigde Staten van Amerika is in de memorie van antwoord op het voorlopig verslag van de vaste Commissie op hogerge­noemd voorstel van Rijkswet beantwoord. Daarnaar moge hier worden verwezen.

Het is inderdaad juist, dat ter uitvoering van de Overeenkomst de Nederlandse wetgeving dient te worden aangepast, in het bijzonder ten einde een procedure te creëren volgens welke de samenwerking gericht op de confiscatie in de Verenigde Staten volgens aldaar geldende in rem procedures van wederrechtelijk verkregen voordeel doeltreffend gestalte kan krijgen.

Naar Nederlands recht is het geen vereiste voor de oplegging en tenuitvoerlegging van de maatregel van ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel, dat de voorwerpen die dergelijk voordeel vertegenwoordigen in Nederland aanwezig zijn. In ons recht hoeft immers slechts de waarde van dergelijk voordeel door de rechter op een geldbedrag te worden geschat. Het aldus verschuldigde bedrag kan vervolgens, bij gebreke van volledige betaling, op alle wel aanwezige zaken van de veroordeelde worden verhaald. Daarom is een aanpassing van de Amerikaanse wetgeving met een regeling zoals die voor Nederland in het onderhavige wetsvoorstel is opgenomen, niet noodzakelijk. Alleen ingevolge het bepaalde in artikel 2, tweede lid, van de Overeenkomst behoeft de Nederlandse wetgeving aanpassing. Geen der andere voorschriften van de Overeenkomst noopt daartoe, omdat zij passen in de bestaande Nederlandse wetgeving dan wel zich ertoe lenen rechtstreeks te worden toegepast.

Op de opmerkingen van de leden van de VVD-fractie ten aanzien van de figuur van «asset sharing», welke zij maakten in hun bijdrage aan het voorlopig verslag bij het meergenoemde voorstel van Rijkswet, zijn wij in de memorie van antwoord op dat voorlopig verslag specifiek ingegaan.

Hier zij nog eens benadrukt dat de figuur van verdeling van opbrengsten, zoals die is geregeld in artikel 2, tweede lid, van de Overeenkomst, en uitgewerkt in artikel 13c, tweede lid, van de WOTS, als voorgesteld, dient te worden onderscheiden van de figuur van verdeling van opbrengsten zoals die is geregeld in artikel 7 van de Overeenkomst.

In het eerste geval ligt het initiatief om tot een verdeling te komen bij Nederland, als aangezochte Staat, waarbij het bereiken van overeenstemming over de gehele of gedeeltelijke teruggave van hier te lande inbeslaggenomen en naar de VS over te leveren voorwerpen, dan wel over de overmaking van een geldbedrag overeenkomende met het geheel of een deel van de waarde van die voorwerpen, de voorwaarde is waaronder de gevraagde rechtshulp kan worden voldaan.

In het tweede geval ligt het initiatief in beginsel bij de Staat, aan welke rechtshulp is verleend (hetzij op diens verzoek, hetzij spontaan) en is de verdeling het gevolg van een succesvol verlopen en afgeronde samenwerking tussen beide Staten.

In beide gevallen kunnen voorstellen slechts op ministerieel niveau worden gedaan en afgeconcludeerd. In het eerste geval berust er echter een verantwoordelijkheid bij de Nederlandse Minister van Justitie om, rekening houdende met het dienaangaande in de rechterlijke uitspraak bepaalde, ervoor te zorgen dat eventuele rechten of aanspraken van derden op voorwerpen, waarvan overlevering wordt verzocht, niet te loor gaan of dat aan belangen van de Staat geen afbreuk wordt gedaan. Een dergelijke afweging speelt niet in het tweede geval.

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
R. F. M. Lubbers